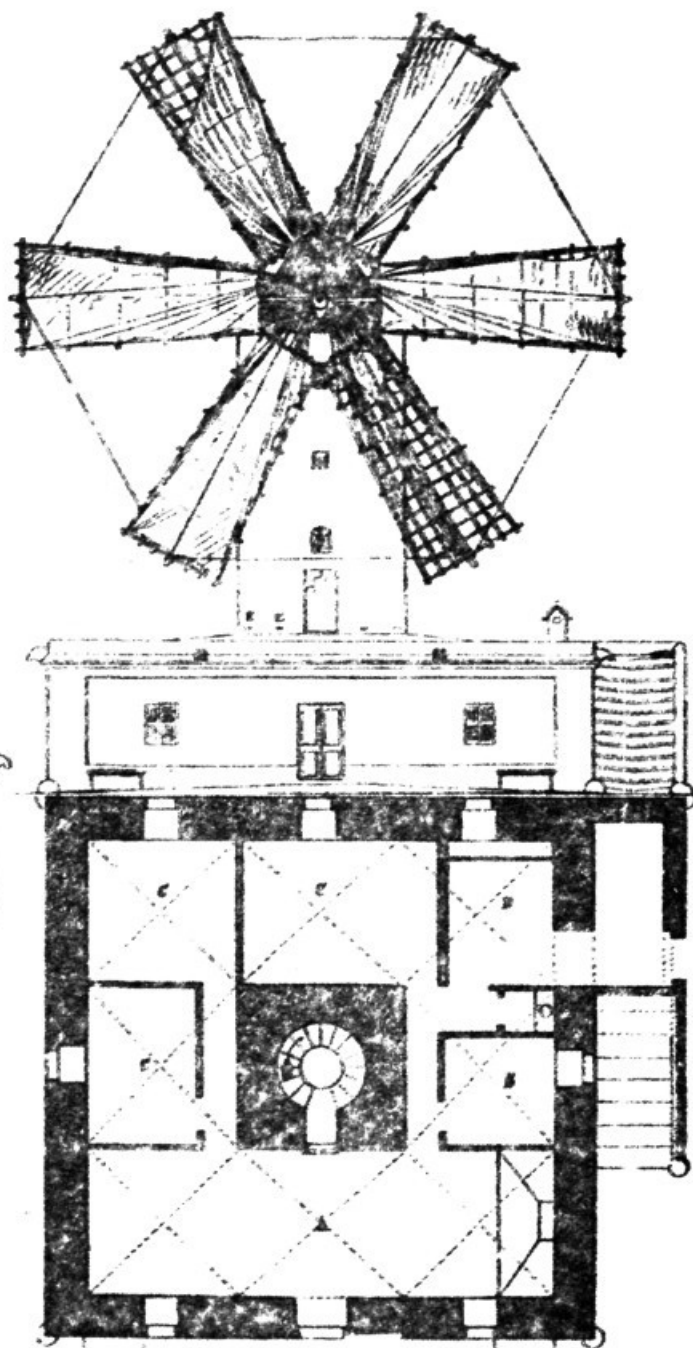
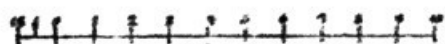
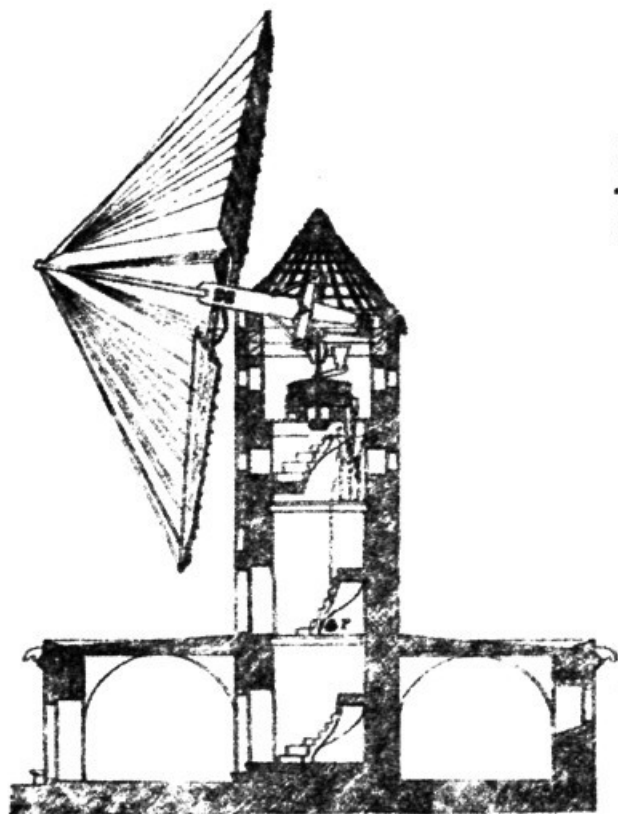

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIO I LA CULTURA

Nº 10. 28 de febrer de 1.985

Depòsit Legal PM 625 / 1.983

EDITORIAL

- El dibuix de la portada, els noms dels carrers, tres planes dedicades als llinatges, unes antigues llumeneres mallorquines, les planes de la Història del Poble, una poesia als molins del Pujet, -han duit a donar a aquest nº 10 de la revista que teniu a les mans, un caire de retrocés històric, -que no havíem pretès que tengués, si bé tampoc ha de sebrer -nos greu fer aquesta endinsada dins el passat.
- Tal volta els molins del Pujet i Alqueries no tornaran molindre (no ho sab ningú). Tal volta el dibuix de la portada --tan sols sigui un record; un record de l'estructura i -de =fàcil deducció- funcionament d'un molí mallorquí de vent; tal volta, tornin girar al vent les seves ara invisibles aspes, quan l'home, -cansat de tanta tècnica i poca feina a fer per guanyar un jornal, ò quan, per necessitat, es torni fer una nova organització de l'economia de la indústria i del treball; tal vegada tornin rodar unes moles ara inexistents, per moldre un blat més pobre que el d'ahir, tan necessari com =sempre.
- Tal vegada no voltin més. Tal vegada no.
- Els tres gegants del Pujet vetlen tot el poble. Les torres de les Alqueries estan en rereguardia per si fòs menester. =Aquí estan unes planes escrites en el lent camí del viure, =intentant fer present l'ahir i l'avui del poble 'tauja'.

" I N D E X "

=====

	plana
EDITORIAL	1
INDEX	2
ESGLÉSIA: Carta Cristiana nº10.. . . .	3
Informació econòmica	4
La cadira buida	5
Informacions	6
DEMOGRAFIA	7
LLIBRES	8
COL.LABORACIÓ: Els personatges i carrers.	9,10 i 16
LLINATGES: els més freqüents aquí	11-12
OPINIÓ.	13
ENTREVISTA.L'amo En Tomeu 'Pala'.	14-15
DIVULGACIÓ.	17
MIRADOR.Entrevista davant la mort de cancer	18-19
HISTÒRIA DEL POBLE.	20-22
EL RACÓ DELS POETES	23 i 16
HERALDICA.Escuts dels Llinatges	24
CINEMA.	25
NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA	26
DEPORTS	27-29
CUINA	30
PASSATEMPS	31
PORTADA: El molí de vent mallorquí, segons L'Arxiduc al libre seu "Las Baleares"	

'Revista'

"SANTA EUGENIA"

28 de febrer de 1.985.Revista Local per a la difusió i la Cultura
nº10.Publicació Bimensual.Depòsit Legal:PM 625/1983

Editat i imprès a la Parròquia de Santa Eugènia.Mallorca.
Redacció i Administració:C/J.Ant.8.Santa Eugènia.Mallorca.

EQUIP DE REDACCIÓ: Nadal Trías Orell,Bernat Sureda Canyelles,MªAn-
tònia Parets Amengual,Pep Mulet Canals,Jacinta Parets Amengual,Mi-
quel Coll Isern,Antònia Campaner Mulet,Juana Mª Jaume Rigo i Marga-
lida Llabrés Serra, amb la col.laboració d'altres persones per a -
la confecció manual de la revista a multicopista.

EQUIP DE DISTRIBUCIÓ: Catalina Miralles Crespí,Magdalena Soler Coll
MªPilar Bascuñana Coll, Cat.Rosa Cañellas Mariano, i Rosa Mª Bibilo-
ni Parets.

VINYETES: Sebastià Bibiloni,Tofol Rigo i Maria Crespí.

La Revista SANTA EUGENIA sols es fa responsable dels escrits
del seu equip de Redacció.

Un pecado moderno, o
una penitencia difícil.

CARTA CRISTIANA nº12

a los cristianos y Personas de
Buena Voluntad de
SANTA EUGENIA

Apreciados amigos:

- Claro que a tiempos modernos pecados modernos, y no es un -- juego de palabras. Hace veinte años, cuando todo mallorquín tenía su puesto de trabajo, el -- "pluriempleo" era sólo una circunstancia que respondía a la -- necesidad o voluntad del operario, y de ahí no se pasaba, pues to que la incidencia social de tal hecho no repercutía en los derechos de los demás.
- Hoy la cosa está distinta. La mayoría reconoce que trabajo lo hay para hacerlo todos, aunque no son muchos los empresarios -- que se animen a 'abrir' estos -- puestos de trabajo; el hecho es que muchas personas no tienen -- un lugar de trabajo. No seamos -- tan simplistas en decir que todo el que no tiene trabajo es -- porque no quieren, aunque analizar este hecho y su picaresca -- no es nuestro objetivo.
- Ahora bien, el cristiano no debe robar, usurpar. El que ocupa más de un puesto de trabajo, --salvo casos especialísimos--, -- usurpa un lugar que otro no podrá ocupar. Y no sólo es culpa -- del "operario", sino que en esto se beneficia mucho al empresario que tiene una mano de -- obra más económica. El hecho de que la cuestión social esté mal no justificará que el cristiano ocupe y usurpe un puesto de trabajo que no le corresponde ni -- por justicia.
- Y lo curioso de estos pluriempleos es que no corresponden casi nunca a gente de baja economía, sino a las clases medias, y sobre todo, altas. Este pecado -- es el mismo de siempre: "a más -- tener, más querer". Además la -- Ley que, teóricamente protege el 'unempleo', de hecho sucumbe -- siempre ante los grandes. Esto -- quedará demostrado en breve con lo de Sagunto y Astano que luchan por UN puesto de trabajo: lo perderán. En cambio los médicos -- que se resisten a dejar el "pluriempleo", ganarán; y además se intentará convencer a la gente -- de lo 'justo' de su proceder: me alegraré muchísimo de equivocarme totalmente.
- De todas formas, no pensemos -- sólo en los médicos, sino en muchos de nosotros que ganan un -- sueldo más que mínimo y ocupan -- otros lugares. El dios del dinero se acerca... y...
- Antes, dijo Dios a Moisés; NO ROBARAS...
- Luego Jesús dice: AMAD A VUESTROS HERMANOS COMO YO HICE.
- Que cada uno haga penitencia, --deje su pluriempleo--, según los puestos y modos que ocupe. Sólo es suyo un jornal (aunque no sea de médico)

Muy atentamente:

Nadal Trías Orell, Pse.

• INFORMACIÓ ECONÒMICA de 1.984 •
de la PARRÒQUIA DE SANTA EUGÈNIA.-

..A) COMPTE ORDINARI:

Dèficit de 1.983	-18.366' ptes
Ajuda especial Bisbat	+25.000' "
Queda com a superavit	+6.634' "

ENTRADES:

Del Bisbe	200.100'
Col·lectes de diumenges i funerals	207.762'
Donatius	21.500'
Superavit 83	6.634'
total	435.362'

SORTIDES:

Compres	15.354'
Personal	288.371'
Manteniment	75.735'
Adquisicions ex.	3.090'
Funcionament	23.149'
Activ.Pastorals	27.690'
total	433.389'

R E S U M :

Entrades:	435.362'
Sortides:	433.389'
Saldo	+2.607' ptes.

..B) COMPTE ESPECIAL:

a)	modificació alteveus de 1.983	38.356' ptes	
	donatius	38.356' "	
	liquidació	-+ 00.000	ptes.
b)	diverses reperacions 1.984		
	Electricitat	58.640' ptes	
	picapedrers	41.665' "	
	ferrers	8.000' "	
	fusters	12.000' "	
	total gastat	120.305' ptes	120.305' ptes.
	ingres.donatius	22.640'	22.640' ptes
	falta a pagar		-97.665' ptes.

..C) COL·LECTES ESPECIALS EXTRAORDINARIS:

Gener	Per Diverses Necessitats Església	2.445' ptes
febrer	Contra la Fam en el Mon	33.250' "
març	Pel Seminari	16.787' "
maig	Per Mallorca Missionera	29.926' "
juny	Pels pobres (Corpus)	37.862' "
abril	Pels nous temples de Mallorca	2.852' "
octubre	Per Missions: DOMUND	29.226' "
novembre	Església Diocessana	12.398' "
decembre	Pels pobres (Nadal)	40.486' "
		+ 238.482' ptes.

(Moltes gràcies per la vostra participació
i la vostra preocupació.Nadal Trias Orell.)

LA CADIRA BUIDA

PART 2ª

A la plana 5 del nº 7 de la nostra Revista del mes d'octubre passat, publicavem una il·luminació sobre la pregària. Baix del mateix títol = de "LA CADIRA BUIDA" publicarem del mateix i d'al tres llibre, dona la bona acollida que tengué. (Sadhana, Exer.38. Anthony de Mello. pàg.145. - -

"Encara un altre exercici t'ajudarà a obrir-te a l'amor que Jesucrist et té. El vaig aprendre d'un pastor evangèlic que pareixia que tenia el do de transmetre l'experiència de Jesucrist, el Senyor Ressuscitat, a la gent que li demanava que le posàs en contacte amb Jesús. Per lo que record de les paraules del pastor, el seu mètode era més o manco així:

- ⊙ 'Suposem que qualcú anava a ell i li deia: "Voldria entrar en contacte amb el Senyor Ressuscitat". Aleshores el pastor el conduïa a un racó tranquil. Tots dos tancaven els ulls i inclinaven el cap en senyal de pregària.
- ⊙ 'El pastor es dirigia llavors a l'altra persona més ò manco en aquests termes: "Escolta atentament lo que ara et diré: Jesucrist, el Senyor Ressuscitat, és present aquí i ara, amb nosaltres. Ho creus, a això?" Després d'una pausa, l'home deia: "Sí, ho crec".
- ⊙ ' "Ara et faré considerar una cosa que et resultarà més difícil encara de creure: Jesucrist, el Senyor Ressuscitat, present aquí, t'estima i t'accepta tal com ets... No has de canviar per posseir el seu amor. No importa que tornis més bò... que deixis els teus camins de pecat. Evidenment ell desitja que siguis millor i que abandonis el teu pecat. Però el seu amor i la seva acceptació no depenen -- d'això. Ja els posseeixes ara mateix, essent lo que ets, fins i tot abans que decideixis a canviar; i tant si decides de canviar com si no... Ho creus, a això?... Pren el temps que sigui abans de respondre... Decideix llavors si ho creus o no".
- ⊙ 'Després d'una certa reflexió, l'altra persona deia: "Sí, també jo ho crec". "Bé, idò, -deix el pastor- digues alguna cosa a Jesús. Fe-ho en veu alta".
- ⊙ 'L'home començà a pregar en veu alta al Senyor... i no es torbà gaire a agafar la mà del pastor i a dir-li: "Ara com nec exactament què volieu dir quan me parlaveu d'experimentar-lo. Ell és aquí. Puc sentir la seva presència!"
- ⊙ 'Pura imaginació? Un carisma especial propi del nostre bon pastor? Podria ser. El mètode podrà ser opinable, però du a sentir els tresors infinits de l'amor de Crist. Intenta-ho tu mateix:
- ⊙ 'Recorda la presència del Senyor prop de tu... Diga-li que creus que és present amb tu... Considera el fet de que -- t'estima i accepta tal com ets ara... Dedica un cert temps a sentir el seu amor incondicional... comunica't en silenci, millor que en paraules...'

LES COFRADIES, ELS DIFUNTS I LES MISSES.

NOTA sobre les Misse de "l'OFERTA" i de "COFRADIA":

El dia 2 de decembre anunciavem a l'Església aquesta petita modificació: a) respecte de la Cofradia de la Puríssima i altres, no es suprimeixen, però no s'anirà a domicili a cobrar cap cuota; si qualcú hi vol col.laborar ho pot fer per els medis ordinaris.

- b) a partir del passat 1 de gener de 1985, en substitució de la Missa "des producte de l'Oferta", s'actuarà així: a partir del dia del Funeral i durant vuit (8) dies, s'oferirà cada dia la Missa per -- aquell mateix difunt. (d'acord amb la família es poden triar altres dies més d'acord amb els seus horaris.) Això serà gratuïtament.

D'aquesta manera els familiars podrà acudir a pregar per = aquell difunt de la seva família, amb molta més tranquil·litat que no el dia del Funeral.

Manos Unidas

**CAMPAÑA
CONTRA EL
HAMBRE**

Col·lecta de l'any 1983 = 21.050'00 ptes.

Col·lecta de l'any 1984 = 33.250'00 ptes.

Col·lecta de l'any 1985 = 40.658'00 ptes.

Detalls de la Col·lecta de 1.984:

2	papers	de	5.000'	=	10.000'	ptes.
8	"	de	1.000'	=	8.000'	"
8	"	de	500'	=	4.000'	"
6	"	de	200'	=	1.200'	"
76	"	de	100'	=	7.600'	"
49	monedes	de	100'	=	4.900'	"
94	"	de	25'	=	2.350'	"
19	"	de	50'	=	950'	"
291	"	de	5'	=	1.455'	"
1	"	de	2'	=	2'	"
201	"	de	1'	=	201'	"

Total Colecta = 40.658' ptes.

- BAPTISMES: cap. (a la Revista del passat decembre haviem posat un nom equivocat: posàrem Juan Miralles Ramis. Havia de dir: Guillem Miralles Ramis, fill de Juan i M^a del Carme. 11-XI.84)
- MATRIMONIS: Pedro J. Sampol Cerdà amb Antònia Sastre Mulet. 26-XII-1984.
¡Enhorabona a aquests nous esposos!
- BODES DE PLATA: 29-XI-59. Bernat Cañellas Suau amb Maria Coll Roca.
2-I-60. Gabriel Coll Crespí amb Margalida Bibiloni Alorda.
12-I-60. Pep Campins Riutort amb Maria Bibiloni Cirer.
16-I-60. José Mª Sánchez Castro amb Dolores Núñez Rodríguez.
¡Que pogueu veure les d'Or, si convé!
- DEFUNCIONS: 21-I-1985: Juan Cañellas Suau (70 anys)
¡Descansau en la pau del Senyor!

CAIXA DE BALEARS

"SA NOSTRA"

La "CAIXA DE BALEARS" - "SA NOSTRA", i els nostres voluntaris Socis de Manteniment cobreixen l'economia de la nostra Revista "SANTA EUGENIA".

□ LA COLMENA

Camilo J. Cela.
4ª edición. Barcelona 1982
Ed. Bruguera. Libro-Amigo.
284 páginas.

En 1951 C.J. Cela publicó por 1ª vez esta novela en Buenos Aires, por necesidades obvias. La crítica no ha dudado en calificarla como la mejor obra del autor. La materia de trabajo de este libro es la triste realidad de la España de la post-guerra. Cela logra dibujar de una forma sorprendente una verdadera "colmena" de personajes en un crisol de ambientes y actitudes de toda una ciudad en lucha por la supervivencia.

Por el colmenar de este libro pasan nada menos que 346 personajes de los que 296 son imaginarios y los restantes 50 son reales.

Cela sabe escribir bien, y bien escribe un castellano recio, abundante, claramente descriptivo que es de lo que se trata en esta obra.

Esta obra fue llevada al cine con notable éxito.--NT.

□ LOS SANTOS INOCENTES

Miguel Delibes
1ª Edición. Barcelona 1.981
Editorial Planeta.
176 páginas.

El escritor de Valladolid nos ofrece una vez más una novela campesina, si bien en ésta el tema del campo sólo es el medio por el que nos ofrece el contraste (brutal - contraste) entre El Paco, el bajo, o El Azarías, el tonto, y el señorito que representa al elemento alto o rico. El señorito abusa de tal forma de la inferioridad de Paco quien obedece hasta subir a un árbol para hacer el reclamo de la caza, mientras lleva una pierna escayolada de pocos días ha.

La descripción, un poco repetitiva, de las cacerías, así como de los idilios de la señora con el amigo, son el soporte de la constante contraposición entre la adolescente hija de Paco y los señores a quienes sirve; entre el mismo Paco y los señores a quienes sirven, a quienes acatan y casi adoran, porque de ellos dependen.

Con mucho éxito también ha sido llevada a las pantallas.--NT.

DELS PERSONATGES TAUJANS i

ELS NOMS DELS CARRERS DEL POBLE

■ Col.laboració de
Sebastià Bibiloni Coll

Llegint la revista local "SANTA EUGÈNIA" hi pàs estones molt entretengudes, perquè hi ha coses bastant interessants i, per altre part me dona una gran satisfacció.

M'ha cridat l'atenció la pag.13 del nº6 de 15 de setembre del 84; la resenya que parla dels carrers del nostre poble, i altres coses que ara no venen al cas. Està ben clar que quan un ho llegeix, hi descobreix coses molt encertades i d'un bon gust. Sobre tot he vist que em dona entrada per escriure un parell de idees molt personals, però que per a mi son molt interessants.

- 1ª IDEA.- Crec que la revista fa un gran bé al poble quan amb aquest tema i altres mos fa present realitats històriques, de coses passades de fets o persones, ja que el recordar-los refresca sobre tot la memòria, i els ja entrats en anys passen gust de veure que tot lo d'un temps -que foren els seus-, la Revista ho refresca i reviu altre vegada. Això dona una gran satisfacció.
- 2ª IDEA.- Juntant fets històrics i omplint llocs buits, es fa una bona feina a favor de la història del poble i es donen més facilitats als joves per a unir el passat amb el present; remarcant dates i explicacions aclaratòries de fets coses o persones que romanen desconegudes, i puguin estar clares i, com aquell que diu, posades al dia. Crec i tenc per a mi estar en lo cert que, tant els joves com els majors ho han d'agrair cada un per la part que les toca.
- 3ª IDEA.- Recordar fets i realitats passades, posades en el seu punt es fa molt interessant i desperta aprecí més ferm per les nostres coses, i, cada vegada més, ens fa entrar amb més quantitat de interés i qualitat respectuosa per a tot quant ha format part de la vida material, religiosa i espiritual de Santa Eugènia, sobre tot, a través de les persones i els seus entorns.

Exposats aquests pensaments; i compartint la millor bona voluntat per part de tots, vos prec que me deixeu dir un parell de coses ja ben concretes sobre els noms dels carrers antics i moderns de coses i persones. S'ha d'aprofitar s'ocasió de moure tot quan sigui precis perquè lo que mos ocupa avui, ho tenguin present i, si hi importa, en llocs destacats.

Per això, si un dia -Déu faci que no sigui molt tard- el poble es manifestàs de dur-ho endavant, de que els capdavanter de la vila proposassin canvis, seriament jo estic per a defensar

unes realitats concretes, molt fermades al nostre poble, fermament entrellaçades a bastantes persones que son història, i que formen part d'un recull de qualitats personals que el poble familiarment mai ha oblidat, i que son dignes de ser perpetuades, i que, els qui son dels nous temps puguin fruïr de tal recordança; i, no per això han de quedar oblidades tantes altres realitats actuals dignes de ser tengudes en compte: tant sols vull posar un botó de mostra, i em cuidaré prou de no esgotar el tema, perquè crec que n'hi ha de capaçs de fer-ho millor.

Passant com a per damunt, diré que voldria que el poble no només recordàs el Bisbe Sastre o En Bartomeu Cañellas, o don Pep Balaguer, etc., no. Jo crec que és de justícia i de fina cortesia de Vila noble, tenir també molt present, -pòs per cas- aquestes persones:

- MOSSEN PERE COLL: Va estar lligat a una tradició molt sèria de la fè del nostre poble: fou el portador de la "Santa Faz". Que ho sàpiguen les noves generacions; i que el seu nom pugui ésser destacat dins el nostre poble. (La ciutat d'Alacant i de Granada, sapiguen que s'agermanen en aquesta tradició de la Sta. Faz amb el nostre poble de Santa Eugènia). És un fet insòlit de claror i tenebres com totes les tradicions que son -- història, -i en aquest cas molt local-, del nostre poble.
- ES VICARI ALCOVER: Un home que va fer molt de nom entre els -- taujans del seu temps, animador de festes populars i religioses; 'sant i senya' de velles generacions, on el trobam? a quin endret del nostre poble està el seu nom perpetuant el seu record entre nosaltres? Però que no ho obliidi ningú que tota aquesta xerxa festiva tradicional a dins Santa Eugènia, va tenir un començament i sa font que està en aquest home que tot-hom coneix pel de Es Vicari Alcover.
- LA FAMÍLIA RIBAS: La família Ribas condemnada en el Sr. de la -- Torre. Crec que tots els taujans haurien d'entrar dins la Capella de la Puríssima, i visitar el Convent de -- Ses Monges i la seva Capella, que és una tasseta de plata, i fer memòria: veurien un viu record del llinatge d'uns personatges -- que a l'estil del seu temps estimaren el nostre poble.
- EL METGE VIDAL: Jo també preguntaria, a qui anomenam es Metge Vidal? Hi ha un article a la Revista que el -- posa molt al seu lloc. Va ser el primer metge ben nostre; i, per altre part el fet històric d'ésser víctima de la seva dedicació professional als taujans. Amb tant de temps, no s'ha trobat un carrer per estar present entre nosaltres, an que només se'l recordi de passada.
- EL RECTOR MATEU COLL: És el primer rector amb títol que va tenir la nostra Parròquia, ja independent de Santa Maria. Aquest detall és una data històrica, com ho seria -- també la del primer Batle de quan l'Ajuntament pogué ser independent. Don Mateu va ser el promotor de la Cova de Lourdes, i després donador gentil d'aquest paratge religiós al poble; fou portador per tots els endrets de la Parròquia de la seva bondat i dedicació profunda, fins i tot amb inquietuts socials que, en -- aquell temps no tan antics, foren el patró de les actuals cooperatives i sindicats. No basta, crec, que el poble digui que va ésser un bon home i res més.

(segueix i acaba a la plana 16) ➡

 :: **++ ELS NOSTRES LLINATGES ++** ::

"Aquest llinatge és molt taujà", sentim a dir moltes de vegades. És cert; hi ha llinatges que tenen una freqüència superior als altres. Quins són aquests llinatges? Quina vençtatge duu cada un?

Per a detallar això, hem fet un recompte de tots els llinatges d'entre els baptismes registrats entre l'any 1.947 fins a 1.984. Estan per lletres del abecedari; el primer nº correspon al primer llinatge; el segon nº (entre parèntesis) és el segon llinatge. Podreu comparar els números d'entre tots els naixaments o baptismes (543) que hem anotat.

Els números poden estar equivocats; s'ha de tenir molt en compte foren registrats com a naixement o baptisme aquí al nostre poble. Sols posam els que hem trobat a Santa Eugènia

	1 ^a	2 ^a		1 ^a	2 ^a
a Abella	2	(0)	Coll	37	(37)
Adrover	0	(1)	Comas	3	(0)
Alomar	0	(1)	Correa	2	(0)
Alorda	1	(2)	Crespí	40	(28)
Aloy	3	(0)			
Alvarez	1	(1)	d Daviu	0	(1)
Amengual	19	(16)	del Barrio	1	(0)
Amer	0	(2)	de los Santos	0	(4)
Andreu	3	(5)	Dols	1	(0)
Arbona	0	(2)	Drover	0	(2)
Arrom	4	(4)	Dupley	0	(2)
			Duràn	1	(0)
b Bal.le	0	(3)			
Ballester	0	(1)	e Ediger	1	(0)
Barrios	3	(0)	Ensenyat	1	(0)
Bascuñana	9	(0)			
Batuecas	2	(0)	f Fajendo	1	(0)
Bauzà	6	(6)	Ferragut	0	(1)
Benítez	1	(0)	Fernandez	0	(4)
Bennassar	0	(2)	Ferrer	0	(1)
Bernal	2	(0)	Fiol	4	(8)
Bestard	2	(0)	Forteza	2	(0)
Bibiloni	38	(37)	Fullana	0	(1)
			Fuster	1	(1)
c Caballero	1	(0)			
Calderón	1	(0)	g Galiano	0	(1)
Campaner	4	(0)	Garau	3	(11)
Campins	4	(0)	Grau	2	(2)
Canals	0	(4)	García	0	(10)
Canovas	6	(0)	Gelabert	1	(1)
Cañellas	37	(41)	Gelsing	0	(1)
Caparos	2	(0)	Giménez	0	(1)
Capó	4	(2)	Gonzalez	0	(2)
Cardell	1	(0)	Gordiola	0	(1)
Casares	2	(0)	Green	0	(1)
Castellano	0	(1)	Guareño	1	(0)
Ceballo	1	(0)	Guasch	0	(2)
Cerdà	0	(2)	Guerra	2	(1)
Cirer	6	(2)	Guerrero	2	(0)
Colom	0	(1)	Gutiérrez	1	(0)
Colomar	2	(4)			

continuació:

	1 ^a	2 ^a		1 ^a	2 ^a
h Henares	1	(0)	p Palacios	0	(2)
Hopkins	1	(0)	Parera	0	(8)
Horrach	5	(2)	Parets	5	(2)
i Isern	3	(6)	Perelló	3	(7)
j Janer	0	(1)	Pérez	5	(0)
Jaume	5	(0)	Pericàs	0	(7)
Joy	0	(3)	Pizà	0	(6)
Juan	0	(2)	Pizarro	0	(1)
l López	5	(5)	Pol	5	(2)
Luceño	0	(4)	Pou	16	(2)
ll Llabrés	14	(1)	Prieto	2	(0)
Llaneras	0	(2)	Pujol	2	(0)
Llinàs	0	(5)	q Quetglas	6	(3)
Llull	3	(0)	r Ramón	0	(1)
m Mairata	0	(4)	Ramis	1	(3)
Marcús	0	(3)	Reig	1	(0)
Marí	1	(3)	Riera	7	(2)
Mariano	0	(3)	Rigo	0	(8)
Marín	0	(1)	Rincón	1	(0)
Martín	0	(1)	Riutort	5	(0)
Martínez	5	(6)	Roca	20	(14)
Martorell	11	(6)	Rodríguez	7	(1)
Mascaró	1	(6)	Roig	0	(10)
Massana	0	(1)	Román	0	(1)
Massanet	0	(1)	Romero	1	(0)
Mayol	1	(0)	Rosselló	3	(3)
Meca	1	(0)	Rubiales	1	(0)
Megías	1	(0)	s Sánchez	7	(3)
Méndez	0	(1)	Santandreu	1	(3)
Mercé	2	(0)	Sanz	0	(3)
Mesquida	1	(1)	Sastre	10	(8)
Mir	1	(2)	Serra	0	(9)
Miralles	10	(6)	Siquier	2	(0)
Monje	0	(2)	Soler	3	(0)
Morales	1	(0)	Somovilla	3	(0)
Moreno	3	(7)	Sureda	13	(6)
Morey	4	(2)	t Taura	0	(1)
Morcillo	1	(1)	Tejero	0	(1)
Morro	5	(0)	Tornero	0	(1)
Mulet	14	(15)	Torres	0	(1)
n Nadal	0	(4)	Tramullas	1	(0)
Navarro	3	(0)	Tribaldos	2	(2)
Núñez	0	(2)	Trobat	2	(0)
o Ocaña	1	(0)	u Urbano	0	(1)
Oliver	8	(11)	v Verger	1	(0)
Oreguard	0	(1)	Vich	0	(4)
Ordóñez	0	(1)	Vidal	7	(4)
Ortega	1	(0)	Vila	1	(0)
Osorio	0	(3)	Villalonga	1	(0)
Oviedo	4	(0)			

T. N.

■ "LA PORNOGRAFIA DE LA VIOLENCIA" ■

■ Puede uno escuchar a bastante gente quejarse del erotismo creciente en la tele. Uno -- puede preguntarse como si la vida de los hombres transcurriera continuamente en la cama. Muchos padres no desean ya ver la televisión con sus hijos, y muchos hijos se avergüenzan de mirar -- el televisor delante de sus padres. Puede argumentarse, naturalmente, que hay que echar abajo el tabú del sexo, y que mientras, los educados a la antigua lo van a sufrir.

■ Pero al parecer las manías -- del jefe de la TVE van saliendo en pantalla continuamente. Hasta los anuncios de preservativos, -- están hechos con una sangre tan -- "fria" que hasta parece que la tele piénsase ser la universi-- dad a domicilio, en donde el catedrático Calviño imparte su -- mentalización a sus españolitos. Con todo, al fin y al cabo, el mundo del sexo, será más o menos extrovertido, más encubierto o cerrado, y, ante el cual, -- pueden tomarse posturas muy distintas, si bien la realidad no diferirá, de lo que fue y será.

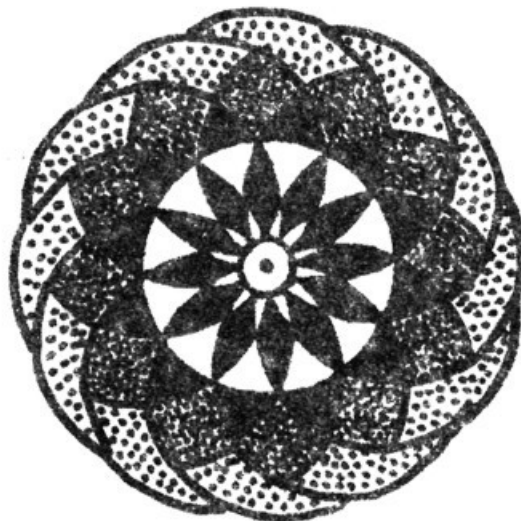
■ Pero de lo que no hay que zafarse es de la extremadísima violencia física y moral que se escurre a borbotones de todas -- las películas y anuncios de la televisión; esto es estar ya -- bestializado; es ya aceptar como normal tantos tiros, tantos=

procesos de odio, tantas confabulaciones en las que el intimismo del odio es mucho mayor sin duda alguna que el erotismo (que es -- parte de un proceso normal) de -- cualquier película pornográfica.

■ No creemos en el sistema de -- promoción sexual a través de la televisión o de las letras de muchas canciones, pero quisiéramos saber qué vamos a aprender -- con la violencia que se despacha continuamente en la televisión, -- hasta en los informativos, que -- han quedado como hace 20 años; -- procesos políticos del exterior, inauguraciones y conferencias de los personajes de turno.

■ Es posible que la sexología -- que imparte la televisión sensibilice más a los espectadores, pero indudablemente la violencia -- programada en la "caja tonta", es mucho más perjudicial al hombre, que empieza a sentir atrofas en sus sistemas de convivencia social: es la pornografía de la -- violencia.

□□ De Lafrancia. □□

ENTREVISTA AMB L'AMO EN TOMEU 'Pala'

Un dia d'aquests vàrem estar una estona amb l'amo En Tomeu Pala. La nostra conversa amb ell fou damunt la seva vida, plena d'aventures, d'il·lusions i sobretot de ganes de viure. Ell ja ha complit 94 anys i conserva un gran humor i una gran salut.

- Quin any vàreu néixer l'amo En Tomeu?

- Vaig néixer a Can Sant l'any 1891. A ca nostra erem 9 germans.

- Perquè no nos contau un poc de la vostra vida?

- De nin anava a sa custura petita amb Sor Jacinta i mos ensenyava les oracions. Hi vaig anar fins als 10 anys.

Mumpare era l'escolà major de la parròquia i jo anava a tocar les Avemaries l'horabaixa, - perquè les del dematí hi anava ell, quan sortia el sol.

Quan vaig tenir 10 anys vaig començar a aprendre a servir la missa amb Don Juan. I després - hem feren: "l'Obrer del nom de Jesus" que era el qui pasetgava la bassina. Si hem donaven una peça de dos tornava un centim, això dins l'església. Llavors també per tot el poble hi anava amb l'amo En Rafalito. A les cases mos donaven una escudalleta de blat i altres coses.

El temps va anar passant i hem vaig fer més gran, a llavors hem llogarem a Consell a Son Burdils i vaig començar a aprendre de fer de missatge.

Després En Macià Sant estava amb el metge Vidal i va voler - que jo hi anàs a fer feina. Anavem per tots els pobles del voltant.

Quan Mumpare i Mumare varen morir, jo encara estava amb el metge, a les hores vaig cercar - una al·lota per casar-me.

Aquest mateix any jo vaig representar el rei Baltasar en --

"Els Reis". A sa missa dels Reis vaig passar la bassina i fou - llavors quan vaig veure a n'Eugènia i hem vaig fixar amb ella. Mos casarem un any després el dia de Sant Joan i era el dia que ella cumplia 17 anys.

- Anareu també a America?

- Si, hi vaig anar dues vegades. El meu germà Pau estava allà i hem va dir si hi volia anar, i això vaig fer.

Aquesta primera vegada hi vaig estar un any. Com tothom jo - també anava a les mines de carbó.

- I quan tornareu d'America que fereu?

Vaig passar a fer feina a Can Reines de cotxer. Jo era el qui anava a Sa Vileta. Això era -- l'any del grip.

De Can Reines vaig venir a - Sta. Eugènia per fer de Guardia Rural.

- Mos heu dit que a America hi anareu dues vegades. Quina era l'altra?

- A Sta. Eugènia de Guardia Rural hi vaig estar un parell -- d'anys, i va esser llavors quan hem vaig embarcar per segona - vegada de cap America. Aquesta vegada passant per Cuba perquè no hi havia passatge directe - cap a New York.

Allà a L'Habana vaig trobar un home de Sta Maria i hem va demanar si volia anar a fer -- feina amb ell de picapadrer.

Aquells dies vaig guanyar una moneda d'or i la vaig enviar de cap aquí per un cunyat meu.

Tot-dunes que tingué els papers arreglats vaig agafar el barco cap a New York. Aquesta vegada viatgant casi en primera.

Allà n'hi havia un de ses Alqueries i vaig passar amb ell a les mines. Aquesta família va voler tornar a Mallorca i jo els vaig comprar la casa. Aleshores tots els de Sta. Eugènia varen venir a viure en jo.

El principal de sa mina tenia una filla i volia que jo hem casés amb ella, però la meua família estava aquí a Mallorca.

El meu germà Pau també hi va venir i varem fer feina plegats.

UN DIA MENTRES DINAVEM LA MINA ES VA ESBUCAR.

- Hi vareu estar molt de temps?

- Un dia mentres dinavem allà a la mina, aquesta es va esbucar i no nos va matar perquè Déu no ho va voler. Amb aquestes circumstàncies vaig tornar de cap a Mallorca. El meu germà Pau va quedar un temps més.

EN AQUELLS TEMPS TANT SOLS A MALLORCA HI HAVIA UN COTXE, - ERA EL DE SENCELLES.

- I llavors?

- Quan vaig esser aquí vaig comprar un cotxe, bé només el xasis i la carroceria la varen fer al Pont D'Inca. En aquells temps tant sols a Mallorca hi havia un cotxe, era el de Sencelles.

A més del cotxe vaig fer una sitja juntament amb el meu germà Pau que havia tornat d'Amèrica. Amb nosaltres hi havia també en Pep Vidal.

- Quin temps vareu tenir el cotxe i quina era la vostra feina?

- El cotxe el vaig tenir durant 27 anys.

La meua feina era fer viatges a Palma.

A més de jo hi havia el tren.

JO LES DUIA TOT LO QUE HAVIEN DE MENESTER DE PALMA, COM MEDICINES ETC.

Jo feia pagar 1 pesseta i --practicament venia tot el poble perquè jo les duia tot lo que havien de menester de Palma com medicines etc. i per això hi havia poca gent que anàs amb el tren.

Amb tot això el tren va devallar el passatge a 3 reals, però la gent no hem va voler deixar.

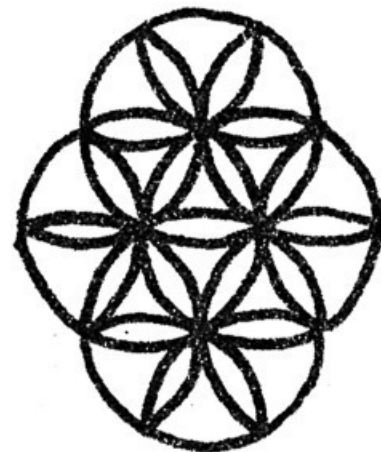
- Quantes persones hi cabien dins el cotxe?

- Dins el primer n'hi cabien 16. Llavors hem vaig comprar un altre que n'hi cabien 23.

Un altre servei que feia era dur la gent a passetgar per --Lluc, les coves de Manacor i --allà a on volguesin.

Ara als meus 94 anys procur --passar la vida amb pau i tranquil·litat amb tota la meua família.

Mª Antònia i Mª Jacinta

(vé de la plana 10)

He dit que posaria un botó de mostra, i ara me don comte de que n'he posats un parell; no fa res, encara podria afegir altres molts destacats com seria el nostre Fundador "Bernat de Santa -- Eugènia", però per a no haver-hi confusions, jo el recordaria -- com a Es Cavaller Bernat; no hi faria falta el nom de Santa Eugènia perquè estaria enquadrat a dins el nostre poble; li donaria un relleu de noblesa en sa recordança, ja que als taujans els -- crec capaços d'això i molt més.

Per avui, he acabat; deix aquestes idees en mans del lector que, sens dubte, tindrà la seva opinió personal. Crec totes les opinions son molt dignes d'ésser tengudes en compte i jo, personalment estaria molt content de veure noves idees, i distints -- plantejaments; com resenyar també possibles oblits que llastimosament serien inperdonables; si així succeís, seria una nota que denotaria molt d'interès pel tema que mos ha ocupat per a la Revista i per la gent, tant per la que té inquietuts --que n'hi ha molta--, com per la que tranquilament fulletja la revista, però -- no tal volta amb tant d'interés --encara que sí amb atenció-- una cosa tant nostra.

S. B. C.

RACÓ DELS POETES

J O V E N T U T

Juventut hermosa tresor
que vas per la vida sense por,
amb molt poca experiència
i coneixement més bé poc,
jugant a tota classe de joc
sense sa debuda prudència.

De gamberrisme n'hi ha molt
ningú vol anar per es solc,
fent sa vida molt més dura
per es qui sempre hem de lluitar,
per pensar un bon demà,
un demà molt trist, per ventura!

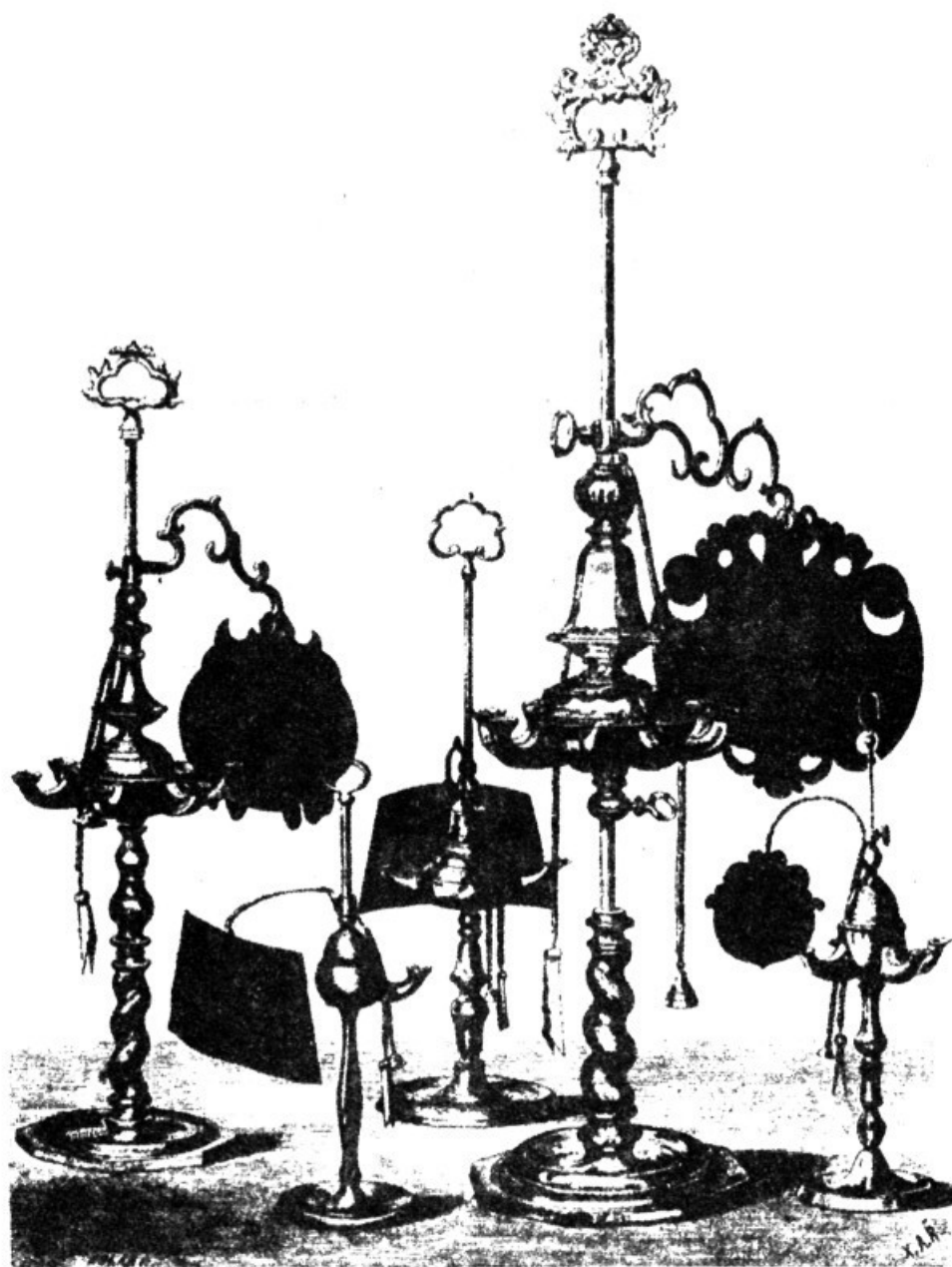
Poc alentador es futur
actualment molt d'atur,
sa joventut mitg drogada
què se pot esperar?
i per es seu porret fumar
fan qualsevol perdelada.

Això no és sa manera
ni és sa carretera
per un país caminar.
Adreçar ses retxes tortes
i no tancar-los ses portes
a n'ets homes del demà.

Es jovent és per ventura
víctima d'una mala estructura,
conveniències del poderós
que mira ets seus interessos,
per porer tenir molt més
fent es cas més lamentós.

Sa societat s'ha de mentalitzar
que de tots és el demà,
no està en fet lamentar-ho
respectant sempre es proïsme
i oblidar tot egoïsme
per porer fer un món millor.

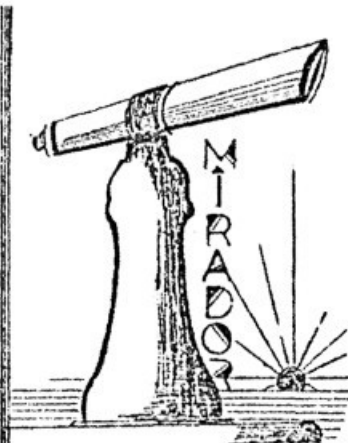
Bernat Coll Sureda

'Llumeneres Mallorquines'

"Muy utilizadas son en Mallorca todavía las lucernas, de las que antiguamente se servían las clases medias y altas para iluminación de las habitaciones. Son de latón, a veces de plata al igual que su correspondiente pantalla. Estas lámparas tienen diversas formas y tamaños, algunas, incluso pueden tener hasta un metro de altura, a veces, portátiles, otras, fijas, algunas tienen ocho, otras cuatro y también las hay de una sola mecha. En las antiguas lámparas de las casas de -- 'possessió' la pantalla tiene frecuentemente la forma de una doble águila, viejo recuerdo de los tiempos de la Casa de -- Austria tan entrañablemente querida en Mallorca."

(ARXIDUC LLUIS SALVADOR. 'Las Baleares'
José J. de Olañeta. Barcelona 1.984).-

UNA MADRE CRISTIANA ANTE LA MUERTE

Testimonio extraordinario sobre el miedo a la muerte y la actitud cristiana ante la misma.

El Reverendo Roy Trevivian, pastor protestante muy calificado por las entrevistas que realiza, sostiene un diálogo con una joven, ferviente católica, madre de tres niños. Ella sabe que va a morir pronto por tener un cáncer inoperable, pero esta muerte cierta y próxima la mira con tranquilidad y fortaleza de alma.

La señora había muerto ya hacía diez días cuando la entrevista fue emitida por la B. B. C. de Londres, y luego repetida varias veces a petición de los oyentes. Su nombre, dejado anónimo, es quizá el mejor homenaje a tantos cristianos cuya ejemplar aceptación de la muerte está retratada en estas páginas.

○ ▲ —¿Juzga usted que el médico ha obrado razonablemente diciéndole que va a morir y que sólo le queda poco tiempo de vida?

—Personalmente, estoy sumamente agradecida a ese médico. Esto tal vez no hubiera sido de desear en ciertos casos. Pero en cuanto a mí, siempre he esperado que los médicos me harían este favor. Antes de la muerte de mi padre pasamos los seis últimos meses tras una barrera de mentiras. Créame, esto es la cosa más terrible y más penosa que me ha sucedido en la vida. Yo sabía que mi padre era un hombre notable, un excelente hombre, un perfecto cristiano, y que si el médico hubiera tenido suficiente consideración respecto de él para decirle lo que se me ha dicho a mí, no habríamos vivido aquellos seis atroces meses.

▲ —Aquí estamos, usted y yo, frente a frente. Usted sabe que va a morir dentro de poco y yo sé que usted lo sabe. ¿Puede preguntarle lo que siente usted al aproximarse el acontecimiento? Cuando está usted completamente sola y se dice a sí misma: «Voy a morir muy pronto». ¿qué siente en su interior?

—¡Buena! ¿Le ha sucedido a usted trabajar toda la noche o pasarla bailando? ¿Se ha apoderado de usted alguna vez una idea maravillosa que le impedía dormir y le obligaba a pasarse la noche escribiendo? ¿Ha sido alguna vez presa de una pasión que le ha obligado a pasarse la noche entera en la ventana mirando la luna descender por el horizonte? Bien; si usted ha hecho alguna de estas cosas, comprenderá la impresión que se siente cuando viene la oscuridad y el mundo se calla. Habrá conocido esos momentos notables entre las dos y las cuatro de la mañana, cuando el cuerpo está en reposo, pero el espíritu despierto. Se percibe la verdad, la oscuridad se desvanece y la luz vuelve. Personalmente, para mí, la muerte no ha sido nunca otra cosa que el paso de un día a otro; pero esto es una impresión personal mía.

▲ —Al acercarse la muerte, ¿qué es lo que usted teme más?

—No temo lo desconocido. Tengo tres hijos cuyas edades oscilan entre los trece y los diecinueve años. Ellos son casi toda mi vida. Pero como cristiana que soy, sé que no morimos más que cuando Dios quiere y no en otro momento, y que si El me llama, El velará por ellos. Entonces... esto no es tan espantoso en el fondo.

▲ —¿Siente usted algún pesar al pensar el tiempo que ha perdido o en las cosas que hubiera podido o debido hacer?

—Desde luego. Pero mire, siempre he considerado que la mejor cosa era sentarse al sol y dar gracias a Dios por su divinidad. En el colegio, cuando era pequeña, la Hermana decía que si queríamos apreciar una cosa en su justo valor, había que preguntarse bajo qué aspecto se nos aparecería esta cosa en nuestro lecho de muerte y decirse: «Si muero esta semana, ¿tal o cual cosa hubiera sido importante?» Estas ideas dan una excelente escala de valores cuando uno piensa en sus amigos, en su trabajo o en lo que sea. Ahora, en suma, no siento más que dos cosas: no haber rezado bastante y no haber amado bastante.

▲ —¿Qué entiende por «no haber rezado bastante»? Porque estoy seguro que usted ha rezado mucho.

—Pero, dígame, ¿qué entiende usted por rezar?

▲ —Mejor que lo diga usted misma.

—Me enseñaron que la oración consista en elevar el alma y el corazón a Dios. A medida que los años han pasado, me he dado cuenta que orar es despojarse de sí mismo, de todo su ser, hasta que no queda en el alma más que una zona de paz, que se ofrece al Señor y que El la llena de su bondad, de su divinidad. Me he dado cuenta que la acción debe proceder de la oración; y que toda acción que no tenga su origen en la oración, no conduce a nada. Muchas acciones en el curso de mi vida no han ido acompañadas de la plegaria; por eso han finalizado en nada.

▲ —Dice usted que siente no haber amado bastante. ¿Qué entiende usted exactamente por eso? Tiene usted un marido y tres hijos, y estoy seguro, no hay más que verla, que los ha querido mucho. Por tanto, ¿en qué cree usted que le ha faltado amor?

—¿Puede usted definir el amor? Personalmente creo que el amor no tiene nada que ver con el hecho de tener reacciones y emociones agradables. Mire el Crucifijo. Es la negación de sí mismo, y para todo cristiano simboliza el amor; pero después del Viernes Santo hay la sorpresa gloriosa del día de Pascua. El amor, para toda persona que se dice cristiana, es parte integrante de todo eso y también parte integrante de su vida.

▲ —Bien; supongamos que ahora le quedan dos meses de vida. ¿Cómo se va a preparar para pasar el tiempo que le queda? ¿Todos los momentos van a estar ensombrecidos por el pensamiento de que va a morir?

—¡Qué disparate! Eso no tiene pies ni cabeza.

▲ —Sí. Porque yo soy pastor y he experimentado el llevar los últimos consuelos a personas que hasta el momento de la muerte rechazaban la idea y decían... ¿Adivina el qué? «Pero ¿por qué me tiene que pasar esto a mí? Dios es injusto, suponiendo incluso que exista, por hacer que esto me suceda a mí.» Entonces yo me pregunto cuáles son sus reacciones, cómo va usted a pasar las últimas semanas o los últimos meses de su vida.

—La vida es un don inmenso, es el mayor don que Dios nos puede hacer. Y la vida del alma, la verdadera vida, es eterna, no cesará porque mi cuerpo muera. Mi cuerpo es la parte menos importante de mí ser.

▲ —No me hará usted creer, que el hecho de que usted sabe que va a morir no le hace ver la poca importancia de algunas cosas y la muy grande de otras... No se trata de continuar haciendo sencillamente lo que usted hacía antes de saber lo que le va a pasar.

—Oh, no! En primer lugar, Dios no me lo permite, porque mis fuerzas físicas disminuyen sin cesar. Y porque no consigo orar bien, pues yo nunca he rezado mucho, he vuelto a mis costumbres preferidas cuando era joven antes de casarme. Me concedo el privilegio de asistir a misa y comulgar todos los días. Incluso si no consigo dirigir una oración al Señor, siempre se pueden obtener consuelos pensando en Él. Se le puede ofrecer nuestra presencia en lugar de la oración: es un consuelo que reconforta todo el día.

▲ —¿Hay cosas que le parecen importantes ahora y que antes no se lo parecían, o, al contrario, hay cosas que le parecen sin importancia ahora y antes le parecía que las tenían?

—Puedo decirle algunas cosas que me resultan importantes ahora. Veo muchos padres con sus hijos. Me merecen mucho afecto los jóvenes; pero me parece que los adultos están tan absorbidos por el lado material de la vida, que acaban por perder el contacto con sus hijos. Si se paran un momento para reflexionar y se dijeran: «Quizá la semana que viene estaré muerto. Lo que es importante es que sepa que yo, su padre, siento amor por él, que le encuentro el mejor de los muchachos.» Si los padres pudieran decir a sus hijos: «Te respeto, estoy orgulloso de ti, te quiero», estoy segura que los hijos se esforzarían en merecer el respeto de los padres.

▲ —¿Por qué se resigna usted a morir y no se vuelve hacia Dios para decirle: «Dios mío, haz un milagro, haz que me cure»?

—Todos los días le digo a Dios: «Dios mío, moriré cuando Tú quieras que muera, no cuando los médicos digan que voy a morir.» Creo que un milagro es suspender las leyes de la naturaleza. ¿Por qué habría de hacer Dios un milagro por mí?

▲ —¿Y por qué no?

—Si Él quiere hacer un milagro, ya lo hará.

▲ —Y si Él no quiere, ¿se sentirá usted herida?

—De ninguna manera.

▲ —Creo comprender lo que usted quiere decir. Cuando los niños piden a veces ciertas cosas, usted comprende perfectamente por qué lo hacen; pero sabe también que no se las puede dar, bien porque es imposible o porque les sería perjudicial. Pero ¿no tiene usted un poco la impresión que lo que le pasa es injusto y que hay a veces eso que se podía decir muertes trágicas?

—Siento tener que contestarle que todo eso de la injusticia es una tontería. Nosotros no podemos arrogarnos el derecho de decidir lo que es justo o injusto. Dios es Amor, Dios es Verdad, Dios es Justicia.

▲ —Una última pregunta, de orden más bien material. Me parece que se va a enfadar usted si le digo esto. A menudo he pensado que cuando me llegue el turno de morir me gustaría abrazar por última vez a mi mujer y a mis hijos y marcharme con aire alegre, dejarlos y desaparecer. Tengo un plan secreto en la cabeza: me digo que me iré hacia cierto lugar que conozco, muy lejos de mi mujer y mis hijos, donde habrá unos amigos y les diré: Vengo aquí para morir; querría que os ocupéis de mí, yo moriré y mi mujer... Se rie usted.

—Me hace usted pensar en un elefante. Es lo que hacen los elefantes cuando presienten que van a morir.

▲ —Dice usted que lo hago pensar en un elefante porque no quiero tener a mi alrededor a las personas que amo cuando empiece a divagar o a entrar en coma.

—Nuestro Señor ha llevado su cruz hasta el Calvario y su Madre le ha seguido. Era una mujer, y ha permanecido al pie de la cruz mientras su hijo moría en ella. Él, el Hijo, ha aceptado eso... y no ha habido amor y comprensión más perfecta. ¿Por qué no hacer nosotros lo mismo? ¿No podemos amarnos también de esa manera en el Señor?

▲ —¿Entonces usted querría tener a su alrededor las personas que más quiere?

—No he reflexionado demasiado; pero soy muy feliz dejándome en manos del Señor. Por lo que sé, puedo morir en el autobús, rodeada de extraños, y entonces para qué me voy a preocupar de eso.

* * *

■ Esto es todo; no hay nada que añadir sino la palabra del apóstol S. Pablo: «Muerto, ¿dónde está su victoria?»

LES MONGES FRANCISCANES

En aquests moments potser les monges no tinguin gaire importància per a certa gent, però en aquest poble les monges signifiquen molt.

Les monges de Santa Eugènia perteneixen a l'ordre de Sant Francesc d'Assís, i tenen tres vots que complir: Pobresa, Obediència i Castedat.

Fa molts d'anys que a Santa Eugènia hi ha monges i, si per alguna causa no n'hi hagués, si no en tenguéssim, seria molt trist per al poble.

Les monges tenen un convent gran i vell, que data del principi de la fundació de la Congregació. Els senyors de Ribas de Pina són propietaris d'una possessió situada en aquest poble, es diu "La Torre", on el Pare Fundador d'aquesta Congregació passava gran part de l'any. Degut a les necessitats que tenien algunes famílies de que una mà caritativa es cuidàs dels seus malalts i ensenyàs a les nines i jovenetes les primeres lletres i el sant temor de Déu, va resoldre posar aquí una comunitat de Religioses, el qual fet causà gran satisfacció entre el vecindari.

El 16 d'agost de 1857 es va efectuar la fundació: el Rvnt. Pare Fundador i la Rvda. Mare Fundadora vengueren a Santa Eugènia = en companyia de les dues Germanes Fundadores: sor Antonia Ballester i sor Luquesia Esteva; fóren rebudes amb mostres d'entusiasme per = tot el poble, que estimava i venerava als Fundadors.

Arribat a l'Església el Rvnt. P. Fundador, Don Guillem Sala -Vicari de la localitat-, va celebrar la Missa Major i va predicar un adequat sermó del Rvnt. Pare Visitador, Don Bernat Amer. Acat l'Ofici, el Rvnt. Pare Fundador va imposar el sant hàbit a tres joves, que varen prendre el nom de Sor Joaquina Fiol, Sor Eleazaria Crespi i Sor Bonaventura Mir que, amb les dues Germanes Fundadores, formaren la nova Comunitat.

Acabada la cerimònia, el clero i un concurs notable de gent, acompanyaren a les Religioses a la seva residència situada a una finca anomenada Sa Casa Nova, propietat de la família de Son Comuna.

Passats uns anys es traslladaren a una altra casa, situada en el carrer Major, propietat de l'honorable Mateu Bibiloni, pagant la renda els senyors Ribas de Pina.

Un parell d'anys després, el Rvnt. P. Fundador va comprar un tros de terra a l'honorable Pere Martorell, per a edificar un nou convent, pagant, aiximateix, la seva construcció. El poble volgué = fer també la seva aportació i transportà el material necessari.

S'encarregà de l'obra el mestre picapedrer Josep Barrera amb molts d'altres homes i en poc temps les Germanes pogueren traslla--

dar-se al nou edifici.

Més tard la piadosa senyora donya Josefa Fortesa va obsequiar a les Germanes amb una hermosa figura de la Immaculada i, a més, les entregà una llimosna per a una altra imatge del Patriarca-Sant Josep, que pogué ésser benefida el mateix dia que la Immaculada. Es celebrà una festa a l'Església Parroquial, efectuant la benedicció el Rvnt Sr. Vicari, D. Joneu Alcover, assent els padrins de la Immaculada la senyora donant, donya Josefa Fortesa, i l'honorable Joan Orell; la figura de Sant Josep l'apadrinaren els joves Gabriel Coll i Mariana Amengual.

Després d'efectuar la benedicció varen ésser traslladades les dues imatges a la Casa-Convent, organitzant-se una solemne processó a la qual assistiren les associacions establides a la Parroquia, duent cada una el seu respectiu estendard o banderí.

Arribats al Convent, es va cantar el solemne "Te Deum" i varen ésser col·locades les figures en els seus respectius llocs.

L'any 1.900 es va donar fi a la construcció d'una nova capella, que fou pagada d'un legat del Reverent Pare Fundador, encara que el poble hi va prendre part molt activa en l'obra, transportant gratuïtament tot el material necessari.

El 16 de maig del citat any 1.900, dia de l'Ascensió del Senyor, es va organitzar una festa amb motiu de la benedicció del nou Oratori.

El Rvnt. Pare Visitador, D. Antoni Me Massanet, va efectuar la cerimònia, apadrinant-lo el noble i piadós Sr. D. Miquel Ribas de Pina i sa distingida filla donya Maria Antònia. Acte seguit, celebrà el mateix Visitador la Santa Missa, en la qual varen congregar la comunitat de Religioses, les nines del col·legi i moltes altres = persones.

El mateix dia es va celebrar a la Parròquia la festa de = les Filles de Maria, i la Missa Major va tenir lloc a la Església = Parroquial perquè poguessin ésser més concorreguts els Divins Oficis. Va ocupar la Càtedra de l'Esperit Sant l'anomenat Sr. Massanet.

A una altra fetxa es va verificar la benedicció d'un nou re taule i d'una hermosa figura de l'Arcàngel Sant Gabriel, que va pagar la família Ribas i beneigué el Rvnt. Massanet.

Passats uns anys obsequiaren a les Germanes amb tres hermoses i artístiques imatges: Sant Antoni de Pàdua, Santa Bonaventura i Sant Roc.

La de Santa Bonaventura fou pagada per les Religioses Sor Vicenta de Jesús, aquí resident, i la de Sant Roc la va pagar el poble. Va efectuar la benedicció el Rvnt. Sr. Vicari Alcover.

Les dites imatges estan col·locades damunt hermoses mènsules de pedra llavorada i ocupen els quatre arcs laterals. En el lloc principal està col·locada la imatge de la Immaculada Concepció, de Rurillo i, en els seus costats, la figura de Sant Francesc d'Assís i = la de l'Arcàngel Sant Gabriel.

L'Oratori és d'estil ogival, integrat per tres capelles als dos costats del mateix. A l'absis s'aixeca un senzill però her-mós retaule amb el seu sagrari, del mateix gust i estil que l'Orato-ri.

L'horabaixa del dia 29 de maig de 1.910 va tenir lloc la instal·lació de la Sagrada Reserva en el mencionat Oratori. S'orga-nitzà una majestuosa processó des de l'Església Parroquial a la Casa-Convent per traslladar allà a Jesús-Eucaristia. Els carrers es-taven molt adornats amb murta, flors i domassos penjats, i durant el trajecte es varen cantar algunes cançons eucarístiques.

Arribada la processó al Convent, es va entonar el "Te = Deum" i es va fer una "estació" al Santíssim Sacrament, quedant re-servat en aquell artístic sagrari.

Les Germanes que, al llarg del temps, han governat aquest convent en qualitat de Superiores, són:

Sor Antonia Ballester
 Sor Angelina Roig
 Sor Gabriela Mre Ripoll
 Sor Bautista Salvà
 Sor Corazón de María Obrador
 Sor Elena Fornés
 Sor Celedonia Poquet
 Sor Maria Aurea Riera
 Sor Estanislava Xamena.

Com més va més poques monges queden. N'hi hauria d'haver més per que aquestes congregacions no es perdessin. Actualment (n) = a Santa Eugènia només n'hi ha sis; elles són:

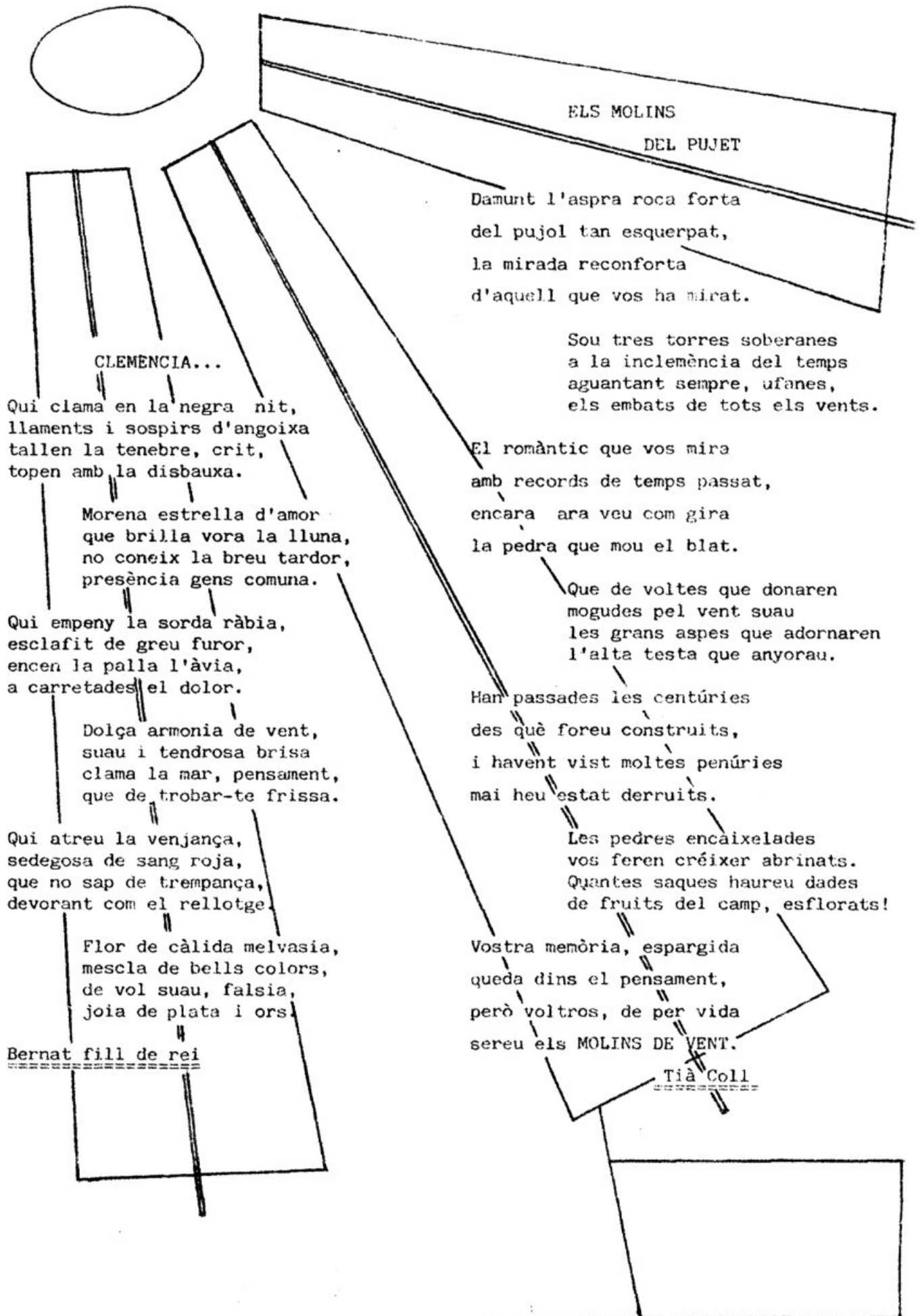
Sor Catalina Estarellas, superiora
 Sor Maria Torrelló
 Sor Miquela Burguera
 Sor Maria Magdalena Crespi
 Sor Catalina Noceras
 Sor Aina Monserrat

La imatge de les monges aquí, a Santa Eugènia, és certa-ment entranyable: "Duguès es nin a custura!", "Vaig a ca ses monges a posar-me una injecció!". Vertaderament, són elles unes dones en-tregades a la seva fe, amb gran caritat.

(Jaume Sastre i alumnes de 7è i 8è)
 Curs 1.982/83

(n) L'any 1.982

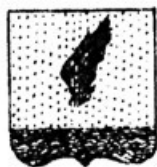

ESCUTS I LLINATGES

La major part dels llinatges mallorquins, tenen origen en els nobles que vengueren amb el Rei En Jaume. Els nostres llinatges han conviscut molts d'anys amb la nostra noblesa, d'aquí ve que la major part dels nostres noms i llinatges, tinguin arrels de noblesa.

La noblesa es una gent que desde fa molts de segles a donat lloc a nes grans aconteixaments. De la noblesa han sortit les grans monarquies, perque sense el llinatge que les havien posat, no haguessin pogut dur a terme cap conqueste ni cap aconteixament. El nobiliari mallorquí ha contribuït poderosament al sosteniment del Tron Espanyol. Ara coneixerem per ordre alfabetic aquest nobiliari amb els seus corresponents llinatges i escuts.

ALOMAR : En 1411 ja entrava aquesta família a les Insaculacions d'Oficis de República per als estaments de ciutadans. A aquesta classe perteneix la casa solar de Son Perot Alomar, a la Serra de Muro.

Son Armes d'aquesta família una ala vermella en camp d'or, amb unes ones blaves a sa par inferior de l'escut.

AGUILÓ : Seguint el nostre propòsit de no parlar dels fets anteriors a la conquesta i amb respecte en aquesta família els nobiliaris manuscrits nos nombren:

Robert Aguiló, natural de Tarragona i segons el fill d'aquest principat va participar a la conquesta de Mallorca, havent-li tocat tres alquerios en la comarca de Pina, un camp en el terme de Palma i vèries possessions a Sineu.

Gerald Aguiló, de Tarragona, canonge de la catedral de Mallorca.

Pedro Aguiló, En representació de la villa d'Alcúdia va fer homenatge de fidelitat al Rei D. Alons de Aragó, conquistador d'aquest.

Son Armes d'aquesta família una àguila negra, posada de front, en camp d'or.

Els colors dels escuts se interpretaran d'acord amb el dibuix coincident:

OR

PLATA

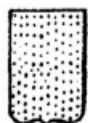
VERMELL

CEL

NEGRE

VERT

MORAT

L'ACCIO I LA GENT

Dir que hi ha molts de tipus = de pel·lícules pot esser tan inútil com absurd si ens posam a pensar = en pel·lícules d'aventures, d'humor de guerra, romàntiques, etc. Però sí pot esser útil fer una divisió molt més general que reduirem a = dos únics tipus; per una part les pel·lícules d'acció i, per altra, = les pel·lícules que direm "de gent" i ens explicam.

Gairebé tothom entén què volem dir amb pel·lícula d'acció; idè ai xò: pel·lícula que es basa en l'ac tivitat dels seus protagonistes, = generalment destacant l'heroisme = del protagonista principal.

El que deim "pel·lícules de == gent" pot esser un poc complexe = de definir si no ho feim en con= traposició a l'altre grup. Si allà destacàvem el que fa l'individu, = aquí ens interessa el personatge = en sí mateix; això vol dir que els temes d'aquests tipus de pel·lícu= les seran els homes i els seus = problemes, tant els particulars = com els col·lectius, originats per les relacions de convivència, ge= neralment.

Evidentment aquesta diferencia ció pot esser molt discutible i, = de fet, gent tan entesa en el te= ma com el director José L. Borau, = creuen que l'acció és l'essència del cinema. Però no hem d'esser es= trets de front i hem d'entendre = l'acció no és només física, sino= moral.

El que pretenim amb tota aques ta, per ventura **absurda** teorització, és pensar una mica en la im portància que aquestes pel·lícules que hem definit "de gent" estan = tenint en els darrers anys dins = la nostra filmografia. Ben entès = que el tema és antic perquè, per= exemple, problemes generacionals = entre pares i fills sempre n'hi = ha hagut i moltíssimes vegades = s'han plasmat en cinema.

Però hi ha altres temes, com la soledat, la llibertat, la comunica ció, la sinceritat, etc, que poden esser més difícils de reflexar a = una pantalla, i també pot esser = més difícil que l'espectador capti= el que realment ha volgut represen tar el director.

Exemples d'aquest tipus de pel. lícules poden esser **ASIGNATURA PEN DIENTE**, **VOLVER A EMPEZAR**, o la més recent, **MUÑECAS DE TRAPO**. Un dels = cassos més clars és **SESION CONTI= NUA**, de J.L. Garci, pel·lícula que, = en el seu moment va esser un gran= fracàs de públic i de crítica -per ventura perquè massa gent s'hi ve ia reflexada- i que ara ha estat = nominada a l'Oscar de Hollywood.

També s'inclou dins aquesta cla sificació la darrera obra de Jaime de Armiñán **STICO** que, per cert, = ens representa enguany al Festival de Berlín i que es pot resumir con una visió, entre divertida i tràgi ca, de la llibertat que té la per= sona per deixar d'esser lliure.

LA VAQUILLA, l'esperada pel·lícu la de L. García Berlanga, a punt = destronar-se pot esser considerada en certa manera, el summum del que entenem per una pel·lícula de gent, i això que està plena d'acció, més que res perquè en ella es reflexa= tot un poble dividit que és l'Espa nya de la Guerra Civil.

Pel·lícula on la combinació d'ac ció física i moral s'efectua de = forma excellent, mostrant amb mol ta naturalitat la crua realitat, i això que el fil narratiu es duit = en clau de comèdia. Per altra part presenta l'atractiu d'esser una = pel·lícula de guerra en la que no = es nega cap tir ni un.

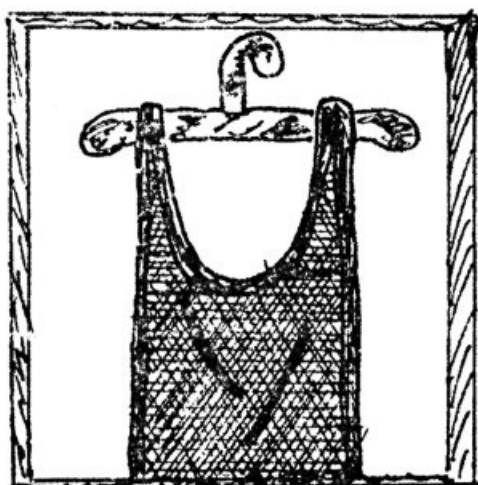
Peñ Mulet.

COM HEM DE LLEGIR I ESCRIURE LA NOSTRA LLENGUA

VOCABULARI: LA INDUMENTÀRIA

CONFECCIÓ

abrigo: abric
 albornoz: banyús
 americana: americana
 bata: bata, bati
 blusa: brusa
 boina: boina
 bolsillo: butxaca
 botón: botó
 bufanda: bufanda
 camisa: camisa
 camisón: camisa
 de dormir
 capa: capa
 cazadora: caçadora
 cierre, broche: fermall
 cinta: veta
 cinturón: cinturó,
 cinyell
 corbata: corbata
 corbata de lazo: corbati
 corchetes: gafets
 cremallera: cremallera
 chaleco: arviola
 chaqué: jaqué
 chaqueta: jaqueta
 dobladillo: vora
 falda: faldilla
 frac: frac
 forro: foire
 gabardina: gavadina
 gorro: gorra
 guante: guant
 hebilla: sivella
 jersey: jersei
 lazo: llaç
 manga: màniga
 minifalda: minifaldilla
 mono: granota
 ojal: trau
 pantalones: pantalons
 pañuelo: mocador
 pernera: canaïl
 pinza: pinça
 pliego: plec
 punta: punta
 puño: puny
 solapa: solapa
 sombrero: barret, capell
 suéter: suèter
 terno: tern
 tirantes: elàstics
 traje: vestit
 traje chajeta: vesut
 jaqueta
 vestido: vestit
 volante: volant, farbalà

ROBA INTERIOR

bragas: bragues, calces
 calcetines: mitjons
 camiseta: samarreta,
 camiseta
 calzoncillos: calçotets
 combinación: combinació
 corsé: cotilla
 faja: faixa
 ligas: lligacames
 medias: mitges
 sujetador: sostenidors

CALÇAT

alpargatas: espadenyes
 botas: botes
 botines: botins
 cordones: cordons
 lengüeta: llengüeta
 mocasines: mocassins
 plantillas: plantilles
 sandalias: sandàlies
 suela: sola
 tacones: talons
 zapatillas: sabatilles
 zapatos: sabates
 zuecos: eslops

ACCESSORIS DIVERSOS

anillo, sortija: anell
 billetero: bitlletier
 bolso: bossa
 bolso de mano: bossa
 de mà
 cadena: cadena
 cartera: cartera
 colgante: penjoll
 collar: collaret
 encendedor, mechero:
 encenedor
 gafas: ulleres
 llavero: clauer
 medalla: medalla
 monedero: portamonedes
 paraguas: paraigua
 pendientes: arracades
 pitillera: portacigarrets,
 cigarrera
 pulsera: polsera, braçalet
 reloj: rellotge

FUTBOL: TERCERA REGIONAL

Santa Eugènia 0 - Cala D'Or 0: UN PARTIT POLÈMIC.

Per la seva importància és obligat fer una crònica del partit que es va jugar al Pou Nou contra el líder imbatit Cala D'Or, un equip que va perdre el primer punt de la lliga precisament a Santa Eugènia, encara que fos en dues tandes.

Tant la preparació física com la moral havia estat intensa durant la setmana precedent al partit; tothom estava mentalitzat que es podia treure un bon resultat d'aquest interessant i difícil partit. Així, a pocs minuts abans de que l'àrbit pitàs el començament, ho manifestava en Jaume Crespí, l'entrenador Pep Zapico i el massatgista Toni "pobler" que auguraven un 2 a 0; encara més optimiste era en Pep Amengual ja que firmava per un 3 a 0.

Per aquest compromís, el "mister" alinea a: Truyols, Sánchez, - Jordi, J. Jaume, R. Crespí, P. Crespí, P. Amengual, J. Crespí, Garrido, Aguayo i Bosch. Després, en Toni Sastre va substituir a n'en Amengual, per lesió.

La clara superioritat tècnica del Cala D'Or va fer que, sobretot a la primera part, aquest equip dominés totalment el centre del camp i mantingués la pilota al seu ritme. Apart dels mèrits propis, també va influir el fet que la mitja local va estar molt per davall de les possibilitats. De totes formes, la defensiva, millor línia taujana, va contrarrestar en gran mesura la debilitat mitjana. La prova està en que no es prodigaren excessives ocasions de gol a l'àrea d'en Truyols, com tampoc a l'altre.

A la segona part, si bé es va seguir la mateixa línia de joc, es va veure una petita milloria ofensiva del Sta. Eugènia. Efectivament, pareixia que s'havia agafat coratge davant l'adversari. Quan l'equip taujà jugava millor, va succeir la jugada del gol anulat per fora de joc, segons el Sr. Martos. Una decisió molt poc afortunada del "trencilla" que va donar lloc a agressions, invasió del camp i tot lo que vendria llavors. No es tracta, desd'aquí, de tornar contant lo que va passar dins i fora el terreny; cadascú té una impressió del que va veure i de l'actuació dels jugadors, públic o de la directiva. For esser que aquesta hagi estat censurada per la seva actitud després del partit; una postura que anava encaminada a menjar les sancions que impondria la federació (això era al manec la seva intenció). La veritat és que la Junta Directiva va saber estar al seu lloc, com ho manifesta un comunicat que va esser llegit per la ràdio i que recordam als nostres lectors a la següent pàgina.

= COMUNICADO OFICIAL DE LA DIRECTIVA DE C.D.F. SANTA EUGENIA =

1.- El C.D.F. Santa Eugènia lamenta los hechos ocurridos en el partido disputado contra el Cala D'Or y espera que no vuelvan a suceder por el bien de este Club y del fútbol en general.

2.- El C.D.F. Santa Eugènia hace un llamamiento a sus socios y aficionados para que recapaciten y comprendan la postura de la Directiva delante de unos hechos que no benefician a nuestro Club, sea quien sea el causante de ellos.

Reunida la Federació Balear de Futbol i revisada l'acta del partit, comunica al Club les següents sancions:

- Clausurar el Camp del Pou Nou per un partit, senyalant el de Son Sardina per jugar contre el Son Gotleu.
- Sancionar per un any a Pedro Crespi per agressió a l'àrbit; i multa de 4.000 ptes.
- Multa de 6.000 ptes. al Club per l'invasió d'espectadors.
- Multa de 2.500 ptes. a l'equip per conducta incorrecte amb l'àrbit.

S'ha de dir que en contre d'aquesta sanció múltiple, i concretament la que fa referència a la del jugador citat, la Directiva - va presentar un recurs a la Federació sol·licitant una disminució de la sanció.

Tornant a lo estrictament deportiu, el reste del partit, un quart d'hora, es va jugar dins el camp del Gallista d'Inca, donant per b0 l'empat 0 a 0.

---oo0oo--oo0oo--oo0oo---

Donat que al principi de la present temporada no donàrem relació dels jugadors actualment fitxats per el C.D.F. Santa Eugènia, en aquesta ocasió enumerarem els que defensen la camiseta blau jana, aportant també qualqua date personal, gràcies a la col·laboració dels directius del Club.

Porters.-Joan Trayols Campos; 27 an ys. Primera temporada. 18 partits jugats a la 1ª volta. Sencelles i Lloret
Joan M. Mayol Pou; 28 anys. Segona temporada. Abans ha jugat amb el Patronat (juvenil).
Pedro R. Cardell Bibiloni; 17 anys. 1ª temporada. Juvenil.

Defenses.-Jordi Sangenis Montoya; 29 anys. Segona temporada. 16 partits jugats. Ha jugat a Barcelona.
José M. Sánchez Núñez; 23 anys. Segona temporada. 10 partits jugats.
Josep R. Parets Amengual; 19 anys. 1ª temporada. Ha jugat amb el S. Maria. 15 partits.
Joan Jaume Rigo; 19 anys. 1ª temporada. 13 partits. ha jugat amb el S. Maria.

(segueix)

Sebastià Dauçà Fiol; 20 anys. 2ª temporada. 15 partits jugats. Ha jugat amb el S. Maria.
 Massià Canyelles Martorell; 19 anys. 2ª temporada. 1 partit.
 Carles Alcaide Fernández; 24 anys. 2ª temporada al Club. 2 partits jugats (incomplets). Ha vestit la camiseta del Independent i del Palma.
 Jaume Crespí Crespí; 17 anys. 2ª temporada. Juvenil.

Centrecampistes.-Jaume Crespí Ferelló; 22 anys. 2ª temporada. 18 partits. Ha jugat amb el S. Maria i Sencelles.
 Pedro Crespí Ferelló; 20 anys. 2ª temporada. 15 partits. Ha jugat amb el S. Maria.
 Rafel Crespí Fol; 18 anys. 2ª temporada. 16 partits. Ha jugat amb el Ramón Llull juvenil.
 Rafel Bosch Rubio; 21 anys. 1ª temporada. Ha jugat 4 partits. Ha estat jugador del S. Maria i del Verge de Lluch.
 Ramón Crespí Cabanelles; 20 anys. 2ª temporada. 1 partit incomplet.

Delanteros.- Rafel Canyelles Canyelles; 28 anys. 2ª temporada. 5 partits i substitucions. Ha jugat amb el Algaida i Marratxí.
 Josep Amengual Canyelles; 23 anys. 2ª temporada. 15 partits. Ha jugat amb el Sallista juvenil.
 Mateu Crespí Ferelló; 17 anys. 2ª temporada. Ha jugat 7 partits i substitucions. Juvenil.
 Miquel A. Aguayo Fol; 19 anys. 1ª temporada. 12 partits jugats. Procedent del Consell.
 Rafel Garrido Antolín; 20 anys. 1ª temporada. 4 partits. Ha estat jugador del Verge de Lluch.
 Antoni Castre Alomar; 20 anys. 1ª temporada. 10 partits i substitucions. Ha jugat amb el S. Jaume.
 Vicens Amengual Canyelles; 18 anys. 2ª temporada. Ha jugat partits incomplets.

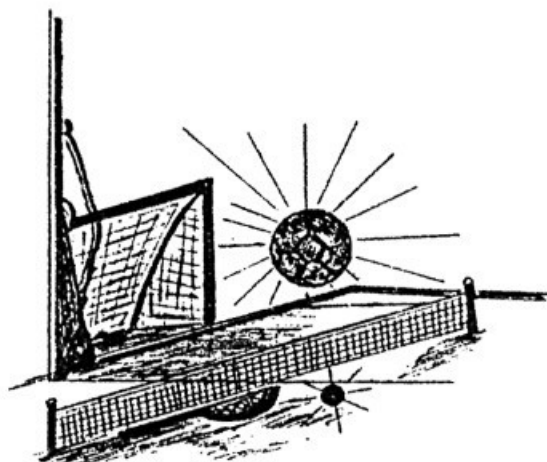
En situació de disponibles, hi ha en Pau Canyelles i Josep R. Canyelles; mentres que ha causat baixa en Joan Guerra.

Mitja de l'edat dels jugadors de la plantilla: 21 anys.

Nota: els partits que es senyalen corresponen als de la primera volta de la lliga.

Altres partits jugats.-

Sant Pedro	3	-	Sta. Eugènia	0
Sta. Eugènia	3	(Gols de Garrido)		
Son Gotleu	1			
Sta. Eugènia	2	(gols de J. Crespí)		
CIDE	1			
Felanitx At.	0			
Sta. Eugènia	2	(Marcats per en J. Crespí i R. Crespí)		
Mariense	1			
Sta. Eugènia	1	(Gol de J. Jaume)		

Mikel.-

CREMA REINA

Ingredientes: un pollo, 20 almendras crudas, 3 zanahorias, 2 nabos, 2 puerros, 2 cucharadas de aceite, 2 pastillas de caldo de pollo, 1 cucharada de mantequilla, 2 de harina y sal.

Preparación: cortar en láminas finas las zanahorias, nabos y puerros, rehogarlos en la mantequilla y aceite y cuando empieza a tomar color, añadir la harina. Remover y agregar 1/4 de litro de agua y las almendras cortadas finas; dejarlo cocer a fuego suave durante 20 minutos, removiendo de vez en cuando.

Añadir el pollo troceado, 1/2 litro de agua y las pastillas de caldo; tapar y dejar cocer a fuego suave hasta que el pollo esté muy tierno (1'30 h.).

Una vez cocido, retirar piel y huesos, separar una pechuga, desmenuzarla y ponerla en la sopera. Pasar por la batidora el resto de la carne y las verduras con el caldo. Una vez bien triturado, verterlo en la sopera. Servir la crema con estrellitas de pan frito.

CHAMPIÑONES A LA CREMA

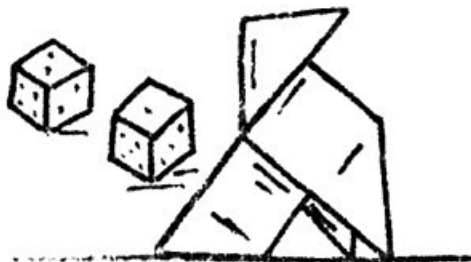
Ingredientes: 400 grs. de champiñones, 1/2 vasito de vino de Madeira, 400 grs. de leche evaporada Ideal, sal y pimienta.

Preparación: limpiar los champiñones y ponerlos en un cazo al fuego con el vino de Madeira (unos 10 minutos); una vez cocidos agregamos la leche evaporada y lo dejamos a fuego suave unos minutos más. Se sazona con sal y pimienta y se sirve caliente.

COCA DE ALMENDRAS

Ingredientes: 200 grs. de almendra tostada molida, 200 grs. de azúcar, 6 huevos, 1 cucharadita de harina de fuerza, 1/2 limón rallado, un paquete de canela en polvo, 1 sobre de canario o Royal.

Preparación: se baten las yemas por separado con el azúcar, se añade la almendra, la cucharadita de harina, la cucharadita de Royal, la canela y el medio limón rallado. Se mezcla todo bien mezclado, se agregan las claras a punto de nieve y se mete en un molde que habremos untado previamente con manteca, y...al horno.

REFRANERO DEL AÑO

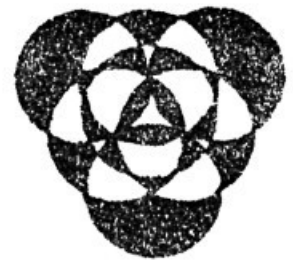
- De enero a enero el dinero es del banquero
- Si no lloviese en febrero, ni buen prado ni buen contento.
- Marzo marcero, por la mañana rostro de perro; por la tarde valiente mancebo.
- Mayo hortelano, mucha paja y poco grano.
- Agosto y vendimia no es cada día y sí cada año; unos con ganancia y otros con daño.
- Septiembre, o lleva los puentes o seca las fuentes.

=====

SOFA DE LETRAS

Z	A	C	O	G	N	I	L	L	I	H	S
E	O	D	E	D	T	M	R	C	L	F	
L	C	R	S	I	A	C	A	A	L	I	L
A	N	A	R	B	N	O	B	P	L	A	Y
T	A	R	R	O	D	E	I	A	R	A	E
I	R	J	U	C	R	L	A	B	L	Z	N
R	F	E	R	R	O	L	I	A	M	S	O
A	M	A	M	A	C	L	W	V	H	I	Z
G	M	V	E	A	L	A	S	J	A	S	A
R	A	M	I	R	O	G	C	N	O	R	R
A	L	M	E	R	I	A	D	A	M	A	R
M	I	R	A	M	A	R	I	L	F	N	O
U	N	A	T	E	S	E	P	A	N	O	Z

Busca 10 nombres de monedas.

"CHISTES"
"CHISTES"

- En compliment de l'article 24 de la Llei de Premsa i Imprenta feim constar:
- Que la Revista bimensual Santa Eugènia és una entitat que no té ni pèrdues ni beneficis ni patrimoni social propi.
 - Que la revista es distribueix gratuïtament a totes les cases del poble.
 - Que l'economia és sostinguda per l'ajuda periòdica de la Caixa de Balars-Sa Nostra, i per els Socis de Manteniment, que paguen la resta que falta. Aquests Socis són voluntaris, a proposta de la Revista o per propi oferiment.
 - Que el personal, és el que figura a la plana 2 de cada revista.

HA MORT SALVADOR ESPRIU

Una volta impresa la Revista 'SANTA EUGÈNIA', el dia 23 de febrer tots els diaris d'Espanya a primera plana donaven la trista notícia de la mort (el dia abans) d'una de les personalitats més cimeres de l'escriptura de la Llengua Catalana: Salvador Espriu. Començà escrivint en castellà el primer llibre, però prest es passà al català, -'primer prosa-noveles-narracions'- i llavors poesia. Nasqué l'any 1913 a Santa Coloma de Farners, i visqué la seva infància a Barcelona, però on visqué ell i la seva obra va ser a Arenys de Mar que, a les seves obres figura amb el nom de 'Sinera'. Era un gran i senzill mestre de la Llengua Catalana: com els mestres.

Descansau en pau.